

Sevgi ve Saygı

Sevgi içermeyen saygı korku kaynaklıdır.

Saygı içermeyen sevgi acıma kaynaklıdır.

Çünkü kime yönelik olursa olsun, sevgi sandığımız duygu, saygı içermiyorsa, bunun adı acımadır; sevgi değil.

Acıma duygusunda daima kibir vardır. Kendini acıdığı kişiden/varlıktan üstün görme hali.

Merhamet ve acımak farklıdır.

Merhamet empati içerir, acımak kibir.

Sevgi içermeyen saygı göstermenin adı da korkudur. Bu da gerçek saygı değildir.

Gerçek sevginin ön koşulu saygı duymaktır. Bu, sevdiğimizi söylediğimiz çocuklarımız için de geçerli.

Çocuğumuzun haklarına ve bireyselliğine saygı duymak, onları seviyorum diyebilmenin ön koşulu.

Özetle, kendine veremediğin sevgiyi saygıyı, duyamadığın güveni, hiçbir şeyi başkasına vermen mümkün değil.

Rahatlık alanının sınırlarında kalma ihtiyacı, kısır döngülü bir yaşamdır.

Ancak yaratan, üreten, çoğaltan ve yaşatan sevgi, saygıyı hak eder.

Sevgi ve saygı birlikteliği en yüksek güveni ve huzuru yaratır.

Bu huzurun felsefesi: YAŞA VE YAŞAT!

Nil Gün (Alıntıdır)